

СТЕЖИНКА — 2015

Музична вистава для дітей "Лист із Небес"

ВЕДУЧА: Вітаю вас, любі друзі! Ми раді привітати вас у цьому залі. Для тих, хто вперше у нас в гостях, нагадаємо, що сьогодні – щорічне свято дитячого християнського журналу «Стежинка». Наш журнал виходить у друк із 1991 року, видається різними мовами: українською, російською, німецькою, болгарською, румунською, казахською, грузинською, таджицькою, англійською. У нас в Україні діти не лише читають «Стежинку», а й слухають радіопередачі «Стежинка». З багатьма з вас ми вже не раз зустрічалися на наших святах журналу «Стежинка». Але, напевно зараз у залі є такі, хто уперше завітав на наше свято. Чуєте? Лунає якась пісня...

Що це за мелодія? Це іде Стежинка. Зустрічаймо її!

Пісня Стежинки. Виходить Стежинка.

СТЕЖИНКА: Привіт, друзі! Як швидко спливає час! Біжать, летять, поспішають хвилини. Але іноді ці хвилини бувають вирішальними. Ці дорогоцінні хвилини посилає нам Бог, щоби щось змінити в нашому житті. У ці хвилини Він розмовляє нами. Це дуже важливо — почути тихий голос Бога. Як важливо не упустити цю дорогоцінну хвилину!

Пісня. На сцені хвилинка й СТЕЖИНКА

Тік-так, бом-бом,
Дзень-дзень, дон-дігі-дон.
Навкруги завмерло все умить,
І годинник на стіні мовчить,
Зупинився Всесвіт весь,
Промовляє Бог з небес,
Промовляє Бог святий з небес.
Я – хвилинка життя твого,
Скарб нетлінний Христа,
Мов перлінка в руках Його,
Вічна, чиста й свята.
Зберегла я той скарб в собі,
Що Господь дарував,
Він покликав мене, щоб ти
Щось важливе згадав.

На сцені з'являється СТАРИЙ.

СТАРИЙ: Що за неподобство? Чого ви тут розшумілися? Ану геть звідси! Ви мені заважаєте!

ХВИЛИНКА 1: Вітаю вас! Хіба ви нам не раді?

СТЕЖИНКА: Ви не любите, коли до вас хтось приходиться у гості?

СТАРИЙ: Та хто ви такі? Я вас у гості не запрошував. Я вас узагалі не знаю.

ХВИЛИНКА 2: Ви не знаєте нас? Але ми – хвилини вашого життя.

СТАРИЙ: Що за нісенітниця? Ви – хвилини мого життя? Чому ж я вас не знаю?

ХВИЛИНКА 3: Але ми вас дуже добре знаємо. Ми пам'ятаємо вас, коли ви були ще маленьким хлопчиком.

ХВИЛИНКА 4: Ми пам'ятаємо вас, коли ви були студентом.

ХВИЛИНКА 5: Ми пам'ятаємо вас, коли ви були дорослим і повним сил.

СТАРИЙ: Годі вам, я вже сам про все це забув, як ви можете це пам'ятати? І який сенс у спогадах? Життя пройшло, я зовсім старий. Навіщо ворухити минуле... Є хвилини, які я хотів би забути. Є миттєвості, які я хотів би повернути. Але час безжальний, він летить швидше за птаха... Ідіть геть! Я не хочу, не бентежте мене.

СТЕЖИНКА: Але ми прийшли не просто так, у нас є щось важливе для вас.

СТАРИЙ: Я не запрошував вас, ідіть!

ХВИЛИНКА 1: Ви вже не раз проганяли мене. Я й зараз піду... Тільки... Вислухайте мене востаннє. Багато років тому я прийшла до вас...

Лунає мелодія коліскової пісні.

СТАРИЙ: Що це за музика? Припиніть! Вона тривожить мене! Моє серце болить.

СТЕЖИНКА: Іноді дуже корисно, коли серце починає боліти. Це означає, що воно ще не зовсім скам'яніло.

ХВИЛИНКА 1: Ходімо зі мною туди, де лунає ця музика.

Коліскова пісня:

Баю-баю, синочку мій,
Ясні очка свої закрий,
Нічка темна уже прийшла,
За собою сон привела.
Бачиш, в небі щаслива зоренька,
Хай тобі усміхнеться доленька.
Я благаю, щоб Бог тебе захистив,
Щоби був з тобою Він завжди.
Щоби ніс тебе на руках Своїх,
Захищав від людей лихих.
Щоби поруч був в щасті й серед біди,
Щоби був з тобою Він завжди!

СТАРИЙ: Цю пісню мені співала моя мама. Я пам'ятаю.

ХВИЛИНКА 1: Погляньте, ось вона.

На сцені жінка з дитиною на руках.

СТАРИЙ: Я так любив її! Вона мені співала такі чудові пісні. Вона так ласкаво називала мене...

ХВИЛИНКА 1: Вона називала вас Максимчиком.

СТЕЖИНКА: Але ви вирости й забули про неї. Ви поїхали у велике місто, а вона залишилася сама, у порожньому будинку. Ви дедалі рідше відвідували її... Її останні слова були такі: «Господи Ісусе! Благослови Максимчика».

ГОЛОС: Бог з тобою завжди!

СТАРИЙ: Навіщо ти нагадала мені про це? Адже я нічого не можу змінити. Я хочу забути про все!

ХВИЛИНКА 1: Ви не зможете забути її слова, її пісні, вони занадто важливі, щоб їх забути. Я йду, прощайте.

СТАРИЙ: Мамо, любя, матусю. Пробач мені... Як би я хотів повернути щасливі дні мого дитинства. Пам'ятаю, як ми сиділи під деревами на березі ставка. Як давно це було!

ХВИЛИНКА 2: Ви клиали мене?

СТАРИЙ: Я? Ні, я не кликав тебе.

ХВИЛИНКА 2: Але я – саме та хвилинка, яку ви зараз пригадали. Я хвилинка Синьої Бабки.

СТАРИЙ: Синя Бабка!

СТЕЖКА: Ходімо зі мною на берег ставка.

СТАРИЙ: Але його давно вже немає! На його місці побудували величезний супермаркет.

ХВИЛИНКА 2: Я зберегла той ставок для вас. Я – Хвилинка з вічності. Я зберігаю для людей те, що не може зникнути.

СТАРИЙ: Мені важко повірити тобі, але я піду з тобою.

На сцені МАМА й Максимко.

МАКСИМКО: Мамо, мамо! Поглянь, як тут гарно! Вода, наче скло. Здається, що ставок спить. А можна я кину камінчик у воду?

МАМА: Але ти тоді розбудиш ставок. Він не виспитьсь й буде увесь день сердитим. І всі його мешканці теж будуть сердитими. Жабки посваряться із жуками-плавунцями, качки посваряться з куликами, а комарі образяться й почнуть кусати усіх без розбору. А найстрашніше те, що у Синьої Бабки не відбудеться весілля!

МАКСИМКО: У якої Синьої Бабки?

МАМА: Ч-ш-ш. Якщо ми тихесенько її почекаємо, то обов'язково її побачимо.

МАКСИМКО: А її нареченого?

МАМА: Авжеж.

На сцені танцюють Мураха, Стонога, дві Бабки.

МАМА: Поглянь, Максимчику, які вони гарні. Господь дав їм чудове вбрання!

МАКСИМКО: У них такі гарні крильця! А чому Бог зробив їх такими гарними? Адже сюди, на ставок рідко приходять люди. Для кого ж Бог створив цих метеликів, бабок?

МАМА: Цю Синю Бабку Він створив саме для тебе. Щоб сьогодні ти її побачив і зрадів їй. Вона має сказати тобі щось дуже важливе. Бог створив увесь світ пречудово. Поглянь на квіти, на верби, які схилилися до води. Якщо творіння таке гарне, який же дивовижний Той, Хто створив все це! Поглянь, хіба не чудові Бедрик або Мураха?

МАКСИМКО: Мені здається, що вони запрошують мене в гості.

МАМА: Якщо запрошують, то треба йти.

Пісня комашок

Ти поглянь краще,

На колінця встань.

Я тут живу, я тут живу!

Ти підходь ближче,

В гості завітай.

Ти до нас завітай!

І мурашки й павучки,

Бабки, мушки, черв'ячки,

Бджілки, коники, жуки,

Цвіркуні й метелики.

Щойно сонечко встає,

День веселий настає,

Не барись, танцюй, стрибай,

Разом з нами співай!

МУРАХА: Привіт! Тебе як звать?

МАКСИМКО: Мене Максим. А тебе?

МУРАХА: А мене Мураха-Міцні-Лапки.

МАКСИМКА: Яке ім'я цікаве!

МУРАХА: Мене так назвали, тому що я дуже сильний. Ми будемо мурашник, і мені доводиться багато працювати. Через те, що я піднімаю важкі будівельні матеріали, мої лапки стали дуже міцними.

МАКСИМКО: То ти носи менше, нехай інші тепер носять.

МУРАХА: Не можу я так! Мені подобається моя робота. Ми, мурахи, дуже працьовиті, ми не можемо сидіти без діла.

МАКСИМКО: А чому ви такі?

МУРАХА: Бог створив нас такими. Ну, прощай, мені час іти.

БЕДРИК: Привіт. А де твоє запрошення?

МАКСИМКО: Ой, а в мене немає запрошення. Але мені здається, що ви мене самі запросили в гості, без запрошення...

БЕДРИК: Здається? І він каже, здається! Ми кричимо, розриваємося, можна сказати, щосили кличемо його, а він каже, що йому здається! Ти мене дивуєш. На, ось твоє запрошення.

Дає Максимкові букет. З'являється Стонога.

МАКСИМКО: Ой, стонога!

СТОНОГА: Ти звав мене?

МАКСИМКО: Послухайте, Стонога, я хотів у вас запитати одну річ. Вибачите, будь ласка, от, у вас так багато ніжок, вам, напевно, дуже незручно ходити?

СТОНОГА: Отакої! Дуже навіть зручно! Бог створив мене саме такою, яка я є. Він подбав про те, що мені на моїх ніжках так само зручно ходити, як тобі на твоїх двох. Птахам зручно літати, а риbam — плавати. Творець створив нас різними, Його мудрість у кожному Його творінні. Ой, забовталася я тут з тобою, мені час поспішати на весілля. Ось ідуть наречений і наречена!

СИНЯ БАБКА: Привіт! Я така рада, що ти прийшов на моє весілля!

МАКСИМКО: Яка ж ти гарна!

СИНЯ БАБКА: Знаєш, чому я так гарна? Тому що Бог любить мене, маленьку бабку. Він дав мені чудові легкі крильця, навчив мене літати. Він поселив мене тут, на цьому ставку. Я так люблю кружляти у танку над водою! Сьогодні мій день, і я дуже рада, що в мене так багато гостей.

МАКСИМКО: Вітаю тебе, Синя Бабко. Бажаю, щоб твоє життя було щасливим. Комахи танцюють.

МАМА: Коли я дивлюсь на неї, то думаю, з якою любов'ю Господь творив її. Він узяв найчистіші, найяскравіші фарби для її крилець. Найтоншими лініями Він окреслив її граціозне тільце. Він навчив її танцю, у якому вона то завмирає над дзеркалом води, то блискавично переноситься від однієї лілії до іншої. Яка вона прекрасна, маленька Синя Бабка!

МАКСИМКО: Бог такий великий, а бабка така крихітна! Але Бог любить її.

МАМА: Господь любить все Своє творіння. Я скажу тобі зараз щось дуже важливе: якщо Бог так любить маленьку бабку, наскільки ж більше Він любить тебе, адже Він створив тебе за Своїм образом та подобою. Запам'ятай на все життя: Бог любить тебе!

ГОЛОС: Бог любить тебе!

Усі йдуть. СТАРИЙ залишається один.

СТАРИЙ: Як я міг забути те, що сказала мені мама? Бог любить тебе. Але ці слова я чув ще не раз у своєму житті... Бог любить тебе. Бог чує тебе... Хто тут?

ХВИЛИНКА 3: Це я, Я хочу вам щось показати.

СТАРИЙ: Це повітряний змій? Той, якого ми змайстрували з Андрієм?

ХВИЛИНКА 3: Були собі два хлопчики й повітряний змій, а я принесла прохолодний північний вітер. *На сцені два хлопчика пускають змія.*

МАКСИМ: Андрію! Поглянь, він піднімається! Він летить!

АНДРІЙ: А ти не вірив!

МАКСИМ: От здорово!

АНДРІЙ: Він, наче маленький конвертик.

МАКСИМ: Він схожий на лист.

АНДРІЙ: Лист на небо! Максиме! Це лист Богу. Доброго дня, Господи! Ми написали Тобі листа. Ми знаємо, що Ти живеш на небі. Ми хочемо Тобі сказати, що в нас все добре. Напиши й Ти нам. Ми будемо чекати на Твою відповідь. До побачення. Андрій і Максим.

МАКСИМ: Ну, ти даєш! Ти думаєш, що Бог тобі відповідь?

АНДРІЙ: Я думаю, що так. Я дуже хотів би отримати відповідь від Самого Бога. У мене до Нього є багато запитань. Я буду чекати. Бог чує мене!

ГОЛОС: Бог чує тебе!

Хлопчики йдуть. Старий залишається один. Підходить СТЕЖИНКА й Хвилинка 4.

СТАРИЙ: Андрій... Мій найкращий друг...

СТЕЖИНКА: Минуло багато років. Ви вирости і вже не так часто бачилися, як у дитинстві.

ХВИЛИНКА 4: Одного разу він запросив Вас у гори. Ви сиділи коло багаття, Андрій узяв гітару й заспівав.

Лунає пісня.

Горить вогонь серед імлі –
Ти подивися вдалечінь,
Багаття манить: підійди,
Зігрійся й трохи відпочинь.
Вогонь цей дуже нетривкий,
Вже на світанні буде тліть,
А я знайшов вогонь такий,
Що не згорає, хоч горить.
Горить у серці моїм
Вогонь любові Христа,
І світить, сяє мені
Любов Господня свята.
Не заблукаю в пільмі,
Мій шлях упевненим став,
Горить, палає в мені
Вогонь любові Христа.

ХВИЛИНКА 4: Він довго розповідав вам про любов Христа, про Його смерть на хресті.

СТАРИЙ: Але я тоді просто відмахнувся від нього. У мене були важливіші справи, переді мною було багато доріг. І я тоді не обрав ту, про яку розповідав мій друг... Андрію, і ти пішов від мене... Усе пройшло, нічого не залишилося, лише спогади.

СТЕЖИНКА: Це не так. Ваш друг залишив вам щось дуже важливе.

Хвилинка 4 іде. З'являється Хвилинка 5.

ХВИЛИНКА 5: ... Того дня він раптом зателефонував Вам і сказав, що вам необхідно зустрітися.

СТАРИЙ: Так, але я був дуже зайнятий, готувався до захисту дисертації. Проте він наполягав і був надзвичайно серйозний. Ми зустрілися з ним посеред мосту. Була осінь, дув холодний вітер. Я побачив його здалеку, він стояв, зсутулившись, під ліхтарем.

ХВИЛИНКА 5: Він сильно кашляв, йому було важко говорити.

СТАРИЙ: Я здивувався, що він був недужий. Він раніше ніколи не хворів. Він щось казав мені, його думки плуталися. Він увесь час пригадував наше дитинство, як ми пускали повітряного змія. Він нагадував мені про лист від Бога. Але я, чесно кажучи, подумав, що в нього температура.

ХВИЛИНКА 5: Але він дав Вам лист!

Протягає йому Біблію

СТАРИЙ: Він простягнув мені якийсь згорток. Він сказав мені, щоб я обов'язково прочитав те, що в цьому згортку. Але тут пішов дощ, і ми розсталися. Він крикнув мені навздогін: «В серце Христа впусти!»

ГОЛОС: В серце Христа впусти!

СТЕЖИНКА: Ви прийшли додому, розгорнули пакет...

СТАРИЙ: Так, там лежала Біблія.

СТЕЖИНКА: Ви погортали її й закрили. А потім ви поїхали кудись у дуже важливих справах, а потім...

СТАРИЙ: А потім я довідався, що мій друг помер.

СТЕЖИНКА: Багато років Біблія стояла на полиці в шафі. І ви не знали, що в ній лежить ось це.

СТАРИЙ: Що це?

СТЕЖИНКА: Це останній лист вашого друга.

СТАРИЙ: (читає лист) Привіт, Максиме! Я знаю, що ти обов'язково прочитаєш цей лист. Це не простий лист. Це – лист із небес. Я живий!

СТАРИЙ звертається до СТЕЖИНКИ.

СТАРИЙ: Що він пише? Його вже немає серед живих майже двадцять років!... (читає далі) Пам'ятаєш наш лист до Бога, коли ми пускали повітряного змія? Ти знаєш, я отримав від Бога відповідь. Я довго чекав, і Він відповів мені. Я зустрів одну людину, яка подарувала мені Біблію. Коли я розгорнув її й почав читати, я зрозумів, що Бог написав її для мене. Я дізнався про Христа. Він став моїм Спасителем, моїм Другом. Він подарував мені вічне життя. І тепер я живий. Навіть якщо тобі скажуть, що я помер, не вір! Я на небесах, я із Христом на небесах.

Так-Так, пригадую, Андрій розповідав мені про це...

СТЕЖИНКА: Читайте лист далі.

СТАРИЙ: Христос може стати і твоїм Другом та Господом. Він любить тебе й хоче, щоб ти відкрив Йому своє серце. Максиме! Зроби це зараз! У цю хвилину, не відкладай на потім. Я все своє життя молився про цю хвилину. Не впусти її! Ця хвилина може відкрити тобі шлях у вічне життя. Прийми рішення зараз!

СТАРИЙ виходить у центр. ХВИЛИНКИ оточують його. Виходить ЗАРАЗ.

ЗАРАЗ: Господь послав мене до вас. Я – це зараз. Мене звать ЗАРАЗ. Бог неодноразово посилав Вам свої послання — Він говорив про Свою турботу через колискову пісню мами. Бог говорив вам про Свою любов, показуючи красу творіння. Господь звертався до вас, посилаючи хлоп'ячі мрії, пошуки юності, міркування зрілості. ви не слухали Його...

СТЕЖИНКА: І тепер Бог надіслав вам цей лист із вічності — лист вашого друга.

ЗАРАЗ: Він зібрав нас тут усіх разом. Сестри, підійдіть сюди. Господь наказав нам передати цій людині лист із вічності.

ХВИЛИНКА 1: Поруч Бог іде,

ХВИЛИНКА 2: Він любить тебе

ХВИЛИНКА 3: Він чує тебе

ХВИЛИНКА 4: Серце відкрий своє!

Поруч Бог іде,

Він любить тебе,

Він знає тебе,

Серце відкрий своє!

Бог тебе веде,

Оберігає завжди,

Хочеш з Ним поруч іти?

В серце Христа впусти.

СТАРИЙ: Ісусе! Пробач, що я відвертався від Тебе й розтратив своє життя дарма. Я йшов не тим шляхом і розгубив дорогою все добре, що мав. Але Ти даєш мені ще час, щоб я відчинив Тобі своє серце. Увійди в нього. Стань моїм Господом і Спасителем!

Поруч Бог іде,
Він любить тебе,
Він знає тебе,
Серце відкрий своє!
Бог тебе веде,
Оберегає завжди,
Хочеш з Ним поруч іти?
В серце Христа впусти.
Поруч Бог іде,
Він любить тебе,
Він чує тебе,
Серце відкрий своє.
Ллється життя, мов вода.
Час неблаганно стрімкий
Не витрачай ти дарма,
Серце Ісусу відкрий!
Поруч Бог іде,
Він любить тебе,
Він чує тебе,
Серце відкрий своє.

ВЕДУЧА

Тече життя ріка, тече, біжить невпинно,
Годинники відлічують хвилини,
В яких тривоги, радості, надії,
Падіння, злети, сльози, туги, мрії.
У цих хвилин такі обличчя різні:
Чужі, кохані, гарні, милі, грізні.
Аж раптом пам'ять ці хвилини повертає,
І щось важливе дуже нагадає.
Це Бог із вічності звертається до тебе,
Шле вірних посланців Своїх із неба –
Хвилини, що забути неможливо,
Що зберегли події ці важливі.
Звертається Сам Бог у ці хвилини
До тебе, як до рідної дитини.
Почуй Його, повір в любов до тебе.
Не прожени ці спогади від себе.
Ти чуєш? Кличе тебе ЗАРАЗ Він!
Не зволікай, ця дивна мить минає.
Вирішуй зараз, з Ним ти, або ні –
Він ставить запитання і чекає...

СТЕЖИНКА: ЗАРАЗ — невловиме ЗАРАЗ! Ти встиг лише назвав його ім'я, а воно вже зникло!

ВЕДУЧА: Але якщо ти приймеш ЗАРАЗ найважливіше рішення у своєму житті, це ЗАРАЗ з'єднає тебе із

вічністю!

СТЕЖИНКА: Ніколи не запізно звернутися до Бога. Але не варто відкладати це надовго. Зроби це зараз! Не барися, не витрачай своє життя дарма. Присвяти своє життя Христу із самого дитинства, Він наповнить його змістом, радістю й зробить його сяючим світлом для інших.